

Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

FLACĂRA OLIMPICĂ A AJUNS LA PARIS

Flacăra olimpică ce va arde în timpul J.O. de iarnă de la Grenoble în luna ianuarie în capitala Franței. Cu acest prilej a avut loc o festivitate în cadrul căreia a luat cuvântul ministrul pentru problemele tineretului și sportului din Franța, François Missoffe. Au fost prezenti, de asemenea, membri ai Comitetului olimpic francez și ai Comitetului de organizare a Jocurilor Olimpice de iarnă.

In cinstea aniversării REPUBLICII

lor va fi de 45, iar la „urias” de 30.
La start vor fi prezenți o serie de schiori cunoscuți, cum sînt: C. Tăbăraș, D. Cristea, M. Focșeneanu, Liliiana Focșeneanu (din reprezentativa regiunii Ploiești), N. Iovici, M. Ene, Gh. Cristoloveanu (Brașov).

tești și fete) din București, Constanța, Craiova și Giurgiu. Trofeul a revenit primei garnituri a sportivilor giurgiuveni, care a totalizat 2.338 p.d. Urmează în clasament: Cetatea Giurgiu II, București II, București I, C.F.R. Constanța, Unirea București și Voinea Craiova.

Prima finală la schi

Sîmbătă și duminică se va desfășura la Sinaia o importantă competiție de schi, care marchează totodată inaugurarea sezonului. Este vorba de „Cupa 30 Decembrie” organizată de Uniunea Generală a Sindicatelor din România. La întreceri participă opt reprezentative sindicale din regiunile Ploiești, Brașov, Cluj, Maramureș, Suceava, Banat, Hunedoara și Mureș-A.M. Sîmbătă — începînd de la ora 9 — se va disputa pe pîrtia de la Cota 1400 proba de slalom special seniori, seniori și juniori, iar duminică — de la ora 10 — pe Valea lui Carp va avea loc slalomul urias, pentru aceleași categorii de concurenți. Traseele se prezintă în bune condiții; la slalom special numărul porți-

700 de tineri în întrecere

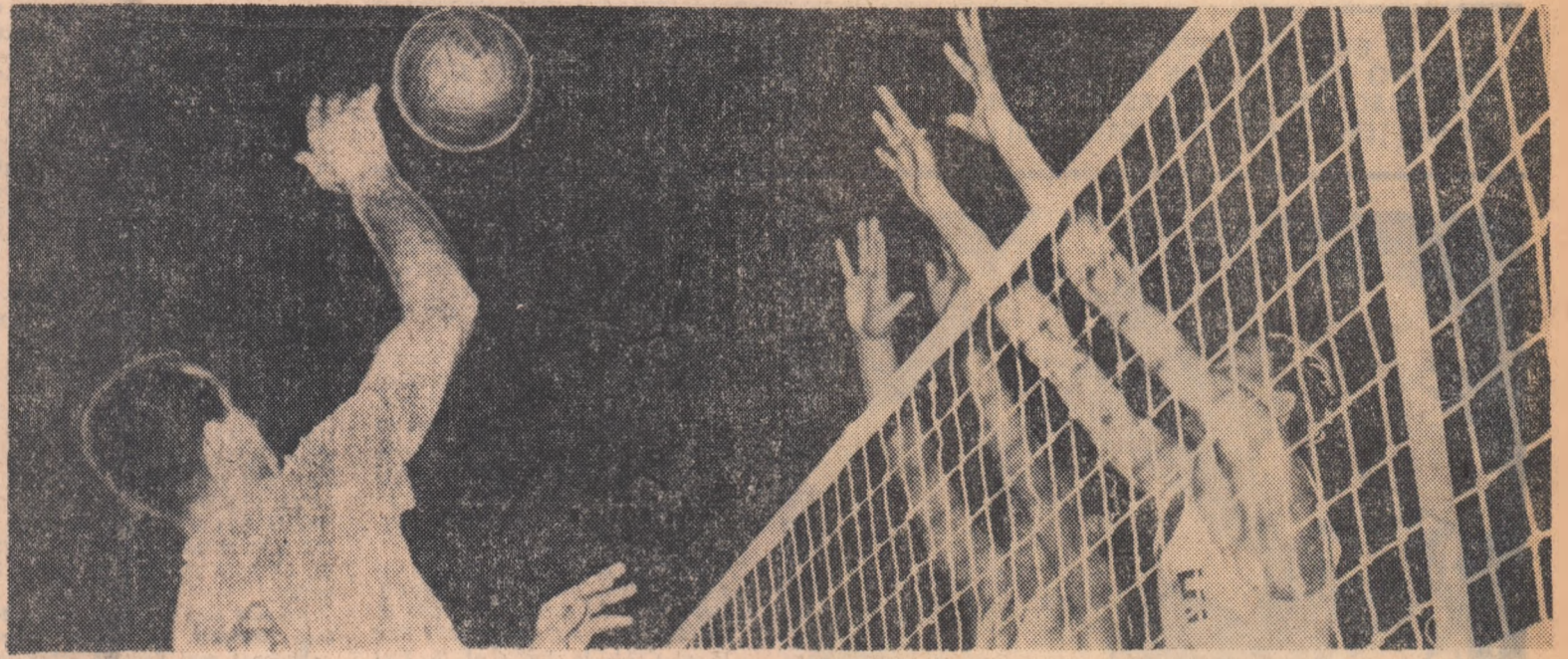
În aceste zile, orașul Giurgiu găzduiește un bogat program competițional. Mai bine de 700 de tineri și tinere, din 14 asociații sportive, iau parte la întreceri de handbal, volei, baschet, popice, tenis de masă și tir. Pînă în prezent, au fost stabilite câștigătorii la handbal — Liceul nr. 1, la baschet — Liceul nr. 2, și la volei — Voinea.

Paul Popa-coresp.

Un interesant turneu de handbal

La Brăila este în curs de desfășurare un interesant turneu de handbal, la care își dispută înfîietatea opt echipe, împărțite în două serii. Printre participante se află formațiile Celuloza, Școala financiară, Grupul școlar al uzinelor Progresul, Liceul nr. 2 și Liceul nr. 3 etc. Câștigătoarele seriilor se vor califica pentru finala de la Galați, care va desemna cea mai bună echipă a regiunii. Întreceri dotate cu „Cupa 30 Decembrie” mai sînt programate, în orașul de pe malul Dunării, și la alte sporturi.

N. Costin-coresp.

Blocajul Stelei — ia post va respinge un atac dinamovist, cu prilejul partidei din turneu final al campionatului republican ediția 1966/1967. Foto: A. Neagu

Derbi voleibolistic, azi, la Floreasca:

DINAMO — FAȚĂ-N FAȚĂ CU STEAUA

Astăzi după-amiază, începînd de la ora 18.30, sala Floreasca va găzdui partida masculină de volei Dinamo-Steaua, derbyul seriei I din divizia A. Printre alte argumente care dau o deosebită notă de atractivitate acestei întîlniri notăm: — în cele două echipe figurează 13 (dar... nu sîntem superstitioși) din cei 19 componenți ai lotului olimpic de bază, deschis, recent alcătuit, 13 din cei 19 care au continuu obligația să confirme că ocupă un loc meritat în garnitura de aleși ai aleșilor voleybaliștilor noștri masculini: Derzel, Ganciu, Schreiber, Tirlic, Stolan, Smerecișchi (Dinamo), Porocnicu, Bartha, Crețu, Christian, Rotaru, Rauh și Iorga (Steaua); — de-o parte și de alta a fileului — reprezentanțele noastre din 1968 în „C.C.E.”, care, angajate de fagăduială că se vor întîlni în finala noii ediții a competiției continentale, precum Dinamo și Rapid în cele două precedente, au datorită să ne cultive printr-o comportare demnă de dăruire deșinate de ele speranțele în acest sens. Să începă de azi!

Un pronostic? Dacă jocul la valoare să se reală, dacă prinde deci forma de zile mari, pe care însă de multe luni n-a mai atîna-o, Dinamo, cu plusul său de experiență, câștigă sigur. Dacă nu, Steaua, care în etapele de pînă acum ale diviziei A a manifestat un crescendo al dispoziției de joc, va învinge larg și și-ar putea chiar acoperi. Oriicum, după părerea noastră, ca și la ultimele trei întîlniri disputate între cele două echipe, în campionatul național 1966/1967 (3-1 pentru Dinamo, 3-1 și 3-1 pentru Steaua), în finala tabelă de marșaj va consemna victoria acelei formații care va fi abordat partida cu o mai bună pregătire psihologică și care — astfel — va scîpăna din capul locului mai decît în apărare. Precizia la blocaj, în execuția dublajelor și a prîhărilor — sîntem convinși — va hotărî aște învingătorul, cît și nivelul spectacolului, în căutarea căruia vor porni după-amiază spre Floreasca iubitorii voleybaliștilor. Să nădăjduim că Dinamo și Steaua nu-și vor deceptiona.

Constantin FAUR

Elevul și profesoara...

În Azuga, pitorească localitate de pe Valea Prahovei, și-a deschis porțile și anul acesta centrul de schi organizat cu sprijinul F.R.S.B. și al asociației sportive Teztila. Cursurile sînt frecventate de 40 de copii. De pe acum au început să se detașeze din „pluton”, datorită unui plus de sîrguință, Silvia Șovăială, Maria Petcu, Nicolae Dicianu și George Tom. Pe ultimul îl puteți vedea în fotografia alăturată (trimisă de corespondentul nostru Ion Popescu) alături de mama sa, care este și conducătoarea acestei micș tabere alpine. Așa cum am aflat, micul George ar dori — din toată inima — să calce pe urmele mamei sale. Are și de ce. Elena Zangor-Tom a fost o pasionată colecționară de titluri sportive, ea reușind și o performanță demnă de invidiat: de 12 ori consecutiv campioană națională la fond!

Nostalgii

Înt-un colț, singur pe o hanică, maestrul emerit al sportului Albin Morariu urmărește evoluția gimnastilor și gimnastelor la exercițiile libere alise. Privește cu nostalgie și emoția omului care se întîlnesc cu o veche dragoste. Tîne un carnea pe genunchi și, din cînd în cînd, notează. Mă așez în linie la linie, mă așez în linie la linie și-mi face semn să sac... — Să savurăm exercițiul, și îmi arată inelele... — Să terminăm un exercițiu. Albin Morariu aplaudă. — Pentru mine fiecare concurs este o sărbătoare, o întîlnire cu tinerețea. Acum, mă doare inima. Campionatele acestea sînt alabe... — CUM VA EXPLICAȚI NIVELUL LOR? — Număr foarte scăzut de echipe, și acelea foarte eterogene ca valoare. La campionatele naționale — 6 echipe de băieți și 6 de fete! Orice am spune, e foarte puțin. E inadmisibil, de pildă, ca Facultatea de educație fizică a Institutului pedagogic de 3 ani din Cluj să nu aibă o echipă! Din păcate, azi, la facultățile de educație fizică se duc mulți din cei care nu pot face o altă facultate. N-asa vrea să înțeleg pe nimeni, dar așa este. Și atunci intervine formalismul, o muncă fără dragoste și pastune, ca o vară fără soare, care nu dă nimic. — CUM APREȚIAȚI EVOLUTIA GIMNAȘTILOR? — Așa și așa. Le lipsește expresivitatea, înuta. Mulți gimnastași nu au forță suficientă în brațe. De aici, vizează redusă în execuție, nesiguranță, ratări. Mihaiecu, de exemplu, nu a primit o notă bună la cal, tocmai pentru acest motiv. Nivelul gimnasticii nu este cel de altă dată, el se situează departe de posibilitățile de care le avem. — ARGUMENTE? — Cel mai important — copilul. Din păcate, educația fizică n-a progresat în ritmul altor activități, n-a ținut pasul cu epoca noastră modernă. Ea începe, în mod organizat, din clasa a V-a, din care cauză se pierd cei mai frumoși și mai utili ani pentru gimnastică. Stăm bine la juniori, dar nu cum am putea și cum ar trebui.

— CREDEȚI CĂ PROFESORII DE EDUCAȚIE FIZICĂ AR PUTEA FACE MAI MULȚI? — Ai atîna problema care mă preocupă mult. M-am uitat prin sală, să văd cîți profesori din Cluj au venit la campionatele de gimnastică. Dacă as fi întrezărit rezultatul, renunțam la ideea mea. Mă înțelegi? E trist, dar adevărat. — CE SPORT ATI FACE DACA, SĂ ZICEM, ATI FI DIN NOU TINAR? — Baza de puțeli pune o asemenea întrebare? Neîndoios, tot gimnastică să face, pentru că ea a fost marea mea dragoste. Dar, din păcate, sînt unii care gîndesc altfel. Cîțiva profesori de gimnastică, specialiști deci, mi-au spus că ar dori să facă fotbal... Au rădat. De la ei, nu mai aștept nimic. — DIN CELE ȘASE ECHIPES FEMININE, TREI AU FOST DIN BUCUREȘTI. ÎN RESTUL ȚĂRII CE FAC ELEVII, COPIII? — Știu eu? Măcar de-ar juca fotbal. Dar nu se vede. Am cam uitat de masa mare a copiilor de la sat. Cehii au o tradiție și o școală în această privință. Cealaltă nu e un caz izolat. E cea mai frumoasă floare dintr-o grădina. O uriasă grădina. Noi avem cîteva flori rare într-un buchetel sărac. — ÎN CONCLUZIE? — Baza o constituie clasele I-IV. Toată lumea a înțeles și lucrul e cit se poate de limpede — că elevul trebuie să învețe mai înțeleg alfabetic și tabla înmulțirii și apoi ecuațiile. De ce în sport se întîmplă invers? Nu vreau să-l învățăm pe copil „altabetic” gimnasticii la vîrstă cea mai potrivită, și-l înscriem direct la liceu, la categorii superioare. — ÎI LAS PE MAESTRUL EMERIT AL SPORTULUI ALBIN MORARIU SĂ URMAREASCĂ ÎN LINIE CONCURSUL, CÎLPE PE ÎNTOATEAUNA PRIJIRII DE RECUPERARE ȘI MEDITAȚIE, DE ADRINCI ÎNVAȚĂTOARE. — Viorel CAICOVEANU

Un moment frecvent înfîlnit în zilele de iarnă la patinoare: echiparea micuților patinatori în vederea începerii antrenamentului pe luciul gheții. Foto: O. Cabane

INAUGURAREA SEZONULUI INTERNAȚIONAL ÎN POIANA

POIANA BRASOV, 19 (prin telefon, de la trîmisul nostru). Poiana Brașovului i-a primit pe primii oaspeți oficiali ai sezonului de schi înveșmîntată în mantia imaculată a zăpezii căzută zilele trecute. Tinerii biatloniști ai României și ai R.D. Germaniei, care-și vor disputa miercuri și vineri întîlnele în probele de 3 x 7,5 km, au folosit din plin condițiile excelente oferite de natură (zăpadă ideală, timp splendid) și au efectuat cu multă conștiințiozitate antrenamentele pentru recunoașterea pîrtii și a poligonului recent amenajat în Poiana de Jos. Plecarea în proba individuală se va da din dreptul poligonului; traseul urcă ușor pînă la

Cabana Vinătorilor, apoi coboară la Cabana Vinătorilor și se îndreaptă spre poligon, unde vor avea loc sosirile. Alături antrenorul echipei noastre, maestrul sportului Constantin Enache, cit și cel al selecționatei R. D. Germaniei, Siegfried Forcker, și-au manifestat deplina satisfacție pentru variațiile și gradul de dificultate al pîrtii. Cît privește poligonul, antrenorul de tir al lotului olimpic și de tineret la biatlon, maestrul sportului Laurian Cristescu, îl apreciază ca pe unul dintre cele mai moderne din Europa. Întîlnirea dintre sportivii români și cei germani constituie o importantă verificare a pregătirilor efectuate de cele două reprezentative în vederea cam-

pionatelor mondiale, care vor avea loc la începutul lunii martie în localitatea Falun din Suedia. Deci, se poate spune că se înfîlinesc sportivii de valoare, bineînțeles la nivelul vîrstelor lor (pînă la 22 de ani). Selecționata română a fost formată în exclusivitate din sportivi care în sezonul precedent au concurred în întrecerile juniorilor. Este vorba de cîteva elemente foarte tinere, dar în același timp talentate, animate de dorința de a egala și chiar depăși remarcabile performanțe obținute de-a lungul anilor la C.M. și J.O. de actualii seniori Gheorghe Cimpoia, Nicolae Bărbășescu, Gheorghe Vilmos și Constantin Carabela (aceștia ca și ceilalți

Echipa de box a Franței sosește azi la București

Joi, speranțele noastre debutează în Cupa Europei

Miine seară, reprezentativa de tineret a României va lua startul în „Cupa Europei”, întîlnind echipa Franței. Pugiliștii francezi vor sosi azi după-amiază în București, în următoarea formație: muscă: Bihin-Jacky 18 meciuri (10 victorii la puncte, 4 înainte de limită, 2 nule, 2 înfrîngerii la puncte — de 4 ori internațional); cocos: Aldo Cosentino 33 meciuri (26 victorii la puncte, 3 înainte de limită, 4 înfrîngerii la puncte. Este campion al Franței în anii 1966 și 1967 și campion mondial militar. A euerit medalia de bronz la recentele întreceri preolimpice din Mexic. Este de 7 ori internațional); pană: Laine Alaine 47 de meciuri (18

victorii la puncte, 16 înainte de limită, 3 încheiate la egalitate, 6 înfrîngerii la puncte, 4 înainte de limită, 6 egal, 10 înfrîngerii la puncte. Este semifinalist al campionatului Franței pe anul 1967); mijlocie: Michel Chapier 21 meciuri (7 victorii la puncte, 8 înainte de limită, 4 egale, 2 înfrîngerii la puncte); semigrea: Daniel Deporier 16 meciuri (5 victorii la puncte, 5 înainte de limită, 3 înfrîngerii la puncte, 2 înainte de limită și un meci nul); grea: Christian Poncelet 24 de meciuri (16 victorii la puncte, 2 înainte de limită, 4 înfrîngerii la puncte și una înainte de limită); un meci nul).

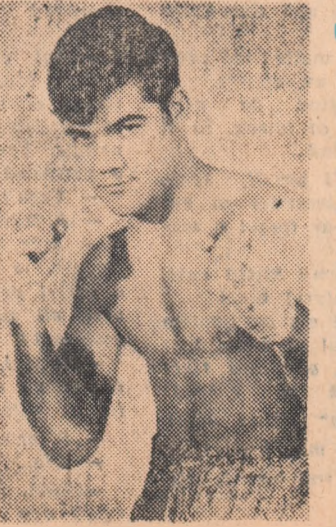
mijlocie-uscă: Jean-Claude Warusel 42 de meciuri (22 de victorii la puncte, 4 înainte de limită, 6 egale, 10 înfrîngerii la puncte. Este semifinalist al campionatului Franței pe anul 1967); mijlocie: Michel Chapier 21 meciuri (7 victorii la puncte, 8 înainte de limită, 4 egale, 2 înfrîngerii la puncte); semigrea: Daniel Deporier 16 meciuri (5 victorii la puncte, 5 înainte de limită, 3 înfrîngerii la puncte, 2 înainte de limită și un meci nul); grea: Christian Poncelet 24 de meciuri (16 victorii la puncte, 2 înainte de limită, 4 înfrîngerii la puncte și una înainte de limită); un meci nul).

ALDO COSENTINO

Vor putea roboții învinge omul la șah?

Despre această interesantă problemă cibernetică-șahistă citiți articolul nostru din pag. a 2-a, în cadrul noii rubrici „ȘAH PENTRU TOȚI”.

DOMINIQUE AZZARO

UNDE-S GALELE DE BOX?

O aspeții străini, care ne-au vizitat țara cu ocazia diferitelor reuniuni internaționale ale „nobilei arte”, au rămas adesea impresionați de numărul record de spectatori pe care l-au înfîlnit la galele desfășurate pe stadionul Republicii. Nu am înfîlnit încă o asemenea afluență de spectatori — nici la marile competiții ale boxului metelor desfășurate la Praga, Berlin, Roma sau Varsavia! — declara în vara acestui an col. Russell, președintele A.I.B.A.

De multe ori am fost neplăcut surprins, vînd că la campionatele europene rezervate purtătorilor „herminei albe”, în tribune se afla un număr restrîns de spectatori. Nici la reuniunile de anvergură ale profesionistilor, organizatorii nu reușesc întodeauna să aducă în jurul ringului cei 15.000 de spectatori care pot fi adesea înfîlniți la București. Făcînd asemenea comparații, pornim de la constatarea pertinentă că în țara noastră există un public receptiv la box, un public entuziasat, mare amator de o viziunea luptă dintre corăzilor ale ringului.

Cine din generația celor trecuți de 40 de ani nu-și amintește cu nostalgie de galele amicale sau de carier, desfășurate cu 10—15 ani în urmă, în fiecare joi sau duminică, pe ringurile de la Vulcan, Claudiu, I.T.B., în sala de festivități a uzinei Metalul, la Doherty, la circuit vechi sau circuitul Milea? Aici, în matineu sau seara, debutau în arenă o serie de tinere elemente care, pentru forțele în meciuri publice, își măsurau forțele în meciuri oficiale. Asemenea reuniuni constituiau o trecere în revistă a schimbului de mine, prilejiu descoperirea sau afirmarea unor boxeri cum au fost de pildă campionul olimpic N. Linca, Ion Popa, Ion Chiriac, E. Mărgărit, C. Dumitrescu, Petre Brătescu, M. Stoian, C. Gheorghiu, N. Mindreanu, Ion Mantona și alții alții corifei de mai tîrziu ai boxului nostru.

Cu regret inserăm din nou astfel de rînduri, repetînd că în ultimii 3 ani cluburile și asociațiile sportive nu mai acordă sprijinul necesar boxului, sport popular, cu o mare priză la public, sport care, organizat cu competență, ar putea deveni și deosebit de rentabil. Penuria de reuniuni amicale sau de carieră a dus la scăderea considerabilă a numărului practicantilor acestui sport în țara noastră. O mare vină o are, fără îndoială, federația de specialitate care continuă să nu ia măsuri eficiente pentru activizarea secțiilor de box ale diferitelor cluburi. În loc să alcătuiască un program minim de gale amicale pe care ar trebui să le organizeze orice club cu secție de box, federația se preocupă doar de creșterea „în laborator” a 40 de boxeri, urmîndu-se astfel numai rezultatele pe plan internațional, bune pentru îngroșarea portofelului a unor rapoarte. Pentru ca boxul să poată renaște din propria cenușă, este de așteptat ca federația de specialitate să ia imediat măsurile corespunzătoare. Ca o primă soluție, federația ar trebui să includă în planul competițional al fiecărui colectiv organizarea obligatorie a cel puțin 4 reuniuni de carier pe an. Să fie reorganizat „turneul celor 4”, turneu care cu ani în urmă a constituit un mare succes de public și a oferit unor elemente tinere talentate posibilitatea de a-și încrușca mînușile cu pugiliștii de prima mînă. În sfîrșit, federația ar trebui să organizeze reuniuni internaționale de anvergură, în care să evolueze doi-trei boxeri cu renume de peste hotare. (Ce părere ați avea de un meci Giju—Golonska sau Antoniu—Kuleț?)

Pentru aceasta este însă nevoie de inițiativă și de bune intenții față de cei harnici, dornici de a munci cu folos pentru sportul cu mînuși. Oficialii salariați ai federației noastre au datorită să lase comodată la o parte și să treacă la o muncă susținută, constructivă. Organizînd chiar la începutul noului an cîteva reuniuni amicale de carier și cîteva gale internaționale cu capete de afiș, fără îndoială că am face un prim pas important și poate că nu ne-am mai pune întrebarea: unde-s galele de box de altă dată? — Paul OCHIALBI

SAH pentru TOTI

ROBOTII SAHISTI ÎNCEP SĂ CÎȘTIGE PUNCTE!

O scurtă retrospectivă a încercărilor de a crea automate capabile să joace șah

CUM FUNCIONA AUTOMATUL LUI KEMPELEN • NAPOLEON BONAPARTE PIERDE O GREA BĂTĂLIE • DEMASCAREA AUTOMATULUI... • PRIMII PASI AI MAȘINII ELECTRONICE PE TABLA CU 64 PATRATE • MECIUL INTERNAȚIONAL DINTRE COMPUTERI, DECIS PRIN SACRIFICII!

Automatul original al lui Kempelen a pierdut în timpul incendiului care a distrus complet muzeul din Philadelphia, în 1841. În 1845 un soldat francez făcând parte din trupele de ocupație din Austria, s-a găsit în pivnița unui palat din Viena o copie foarte bună a automatului, posibil chiar prima lui ediție, mai puțin perfecționată. Ajuns la Paris, automatul vinezie a fost reparat și expus publicului. În fotografia noastră o puteți vedea pe frumoasa câmpioană de șah a Franței din acea vreme, doamna Chantal Chaudé de Sillans, alături de „surc”

Ideea de a construi o mașină care să joace șah mai bine ca omul nu este nouă. Încă în a doua jumătate a secolului al XVIII-lea un talentat și ingenios constructor de mecanisme, baronul von Kempelen, a construit faimosul său jucător de șah — un robot mecanic îmbrăcat turcește, care mișca pe niște sacadate plesile unui șah așezat în fața sa pe o masă-dulap. Interiorul complicat al construcției, plin de pîrghii și roți dințate era prezentat spectatorilor prin deschiderea unor uși pentru a se convinge că în interior nu se află ascuns nimeni. Și totuși, automatul lui Kempelen era o înșelătorie. Cu ajutorul unui foarte ingenios sistem de oglinzi și paravane era ascuns privitorilor un om, un jucător de șah. La început se pare că a fost folosit un pitic, dar mai târziu, după ce Kempelen și-a perfecționat automatul, în interiorul lui începuse un om normal.

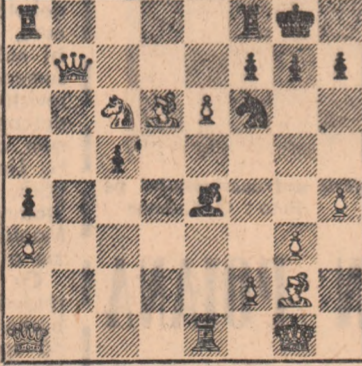
Cînd a fost prezentat la curtea Mariei Tereza în 1769, jucătorul de șah al lui Kempelen a făcut senzație. Însoțit de inventatorul său, iar mai târziu — după moartea sa în 1804 — de către un impresar abil numit Maelzel, automatul a călătorit prin toate orașele mari din Europa. „Turcul”, cum i se spunea, a jucat cu multe dintre personalitățile remarcabile ale timpului, — între alții cu Voltaire, Friedrich II și chiar cu Napoleon, în 1809 la Palatul Schönbrunn. Acesta din urmă era un jucător destul de bun, dar ambițios și nervos. După o lungă și împinșă, la un moment dat Napoleon a făcut intenționat o mutare imposibilă, pe care automatul a corectat-o clătînd din cap.

Palatul Schönbrunn. Acesta din urmă era un jucător destul de bun, dar ambițios și nervos. După o lungă și împinșă, la un moment dat Napoleon a făcut intenționat o mutare imposibilă, pe care automatul a corectat-o clătînd din cap.

O remarcabilă victorie a lui Florin Gheorghiu

Semifinala campionatului european, desfășurată recent la Sofia, a adus amărăciuni destule sașilor români: eliminarea echipei „la potou” prin calculul coeficienților după egalitate de punctaj cu R.D. Germană, o serie întreagă de ratări de puncte întregi și jumătăți de punct în întîlnirile susținute. Și totuși există compensații... Una dintre acestea este și remarcabila partidă cîștigată de campionul țării noastre, marele maestru internațional Florin Gheorghiu în fața omonimului său german W. Uhlmann. Această partidă a fost considerată de specialiștii prezenți în sala turneului drept cea mai bună realizare tehnică și artistică de pe întreg parcursul întrecerilor de la Sofia.

25. Te4!! (Albul sacrifica și al doilea turn, — încheiere strălucită a atacului) 25... Dxc6 (După 25... Cx6 26. Ne4 poziția negrului se prăbușește) 26. Nf8 și negrul a cedat. Păcat că Uhlmann n-a permis ca partidă să se termine cu un sacrificiu de damă. Într-adevăr, la 26... Tf8 ar fi urmat 27. Df6!! și dacă 27... g:f6 atunci 28. Tg4+ rămînînd cu o figură în plus, iar dacă 27... D:e4, atunci un nou sacrificiu de damă: 28. D:f7+!! Tf7 29. e:f7+ R:f7 30. Ne4 din nou cu o figură în plus pentru alb.

Indiana regelul la alb. Alb: Florin Gheorghiu. Negru: W. Uhlmann (R.D.G.)

1. e4 e6 2. d3 d5 3. Cd2 7.0-0 4. Cg3 Ne7 5. a3 e5 6. Ng2 Cc6 7.0-0 0-0 8. Te1 b5 9. e5 Cd7 10. Cf1 a5 11. b4 b4 (Toate aceste mutări sînt bine cunoscute și au fost jucate în multe partide) 12. Nf4 a5 13. a3! (O întîrire a lui Fischer față de alte partide mai vechi în care albul își continua operațiile pe flancul regelui, fără a lua măsuri de precauție pe flancul damei, de ex. 12. Cf1 a4 13. Nf4 a3 14. b3 Ca7 15. Cg4 Cb5 16. Dc1 Na6 17. Ng5 Te8 etc., Milici — Ostojic, Belgrad 1964) 13... bxa3 14. bxa3 Na6 15. Ce3 Cd4 (Magnarsuren a jucat contra lui Fischer la Tunis 1967, 15... Ca5. Mutarea lui Uhlmann nu este mai bună, dar nu poate fi combătută cu mijloace banale) 16. c4! (Cu prețul calității se începe atacul asupra centrului negru) 16... Cb3 17. e4 C:a1 18. D:a1 e:d5 19. C:d5 Nd3 20. e6! (Deschiderea lințiilor amplifică maximal eficiența figurilor albe, care acum domină toată tabla) 20... Cf6 (La 20... f:e6 ar fi urmat 21. Ne7 Dc8 22. Te6 cu câștig rapid) 21. Ce7 + D: e7 22. Ce5! Ng5 23. Ce6 D:b7 24. Nd6 (Atacul alb crește cu fiecare mutare și negrul face față din ce în ce mai greu multipleror amenințări) 24... Ne4 (În această mutare și-a pus negrul speranța. Urmează însă o surpriză. Vezi diagrama).

Care piesă nu poate da mat în această poziție?

Înainte de a citi textul care urmează, încercați să răspundeți la întrebarea din titlu. Ea a constituit obiectul unui pariu, acum vreo sută de ani, între pe atunci tînarul problematic Sam Loyd și un bătrîn membru al clubului de șah „Morphy” din New York, Dehis Julien. Acesta din urmă se lăuda că poate imediat indica, în orice problemă de șah, cu ce piesă se dă mat. Sam Loyd a compus atunci, pe loc, problema alăturată și l-a invitat pe bătrînul problematic să indice care piesă nu poate da mat. Aproprie imediat Julien a indicat pionul b2. În amuzamentul spectatorilor, Sam Loyd a arătat soluția:

1. b2-b4! (Cu amenințarea 2. Tf5 Tc5 3. b:c5 și 4. Tf1 mat) 1... Tc8-c5+ 2. b4:c5 a3-a2 3. c5-

Napoleon a făcut o altă mutare imposibilă, pe care automatul a corectat-o din nou. La a treia greșală, celebrul maestru Allgäler — căci el se afla în interiorul mașinii — s-a enervat și a răsturnat piesele de pe tablă.

Toată lumea a ris, după care a urmat o partidă serioasă. De data aceasta însă n-a mai ris nimeni, căci proaspătul învingător de la Wagram a fost făcut, fără milă, oat. Iată această curioasă partidă:

Alb: Napoleon I. Negru: Automatul. 1. e4 e5 2. Df3 Cc6 3. Nc4 Cf6 4. Ce2 Nc5 5. a3 d6 6. 0-0 Ng4 7. Dd3 Ch5 8. h3 N:e2 9. D:e2 Cf4 10. De1 Cd4 11. Nb3 C:h3+12. Rh2 Dh4 13. g3 Cf3+ 14. Rg2 C:e1 15. T:e1 D:g4 16. d3 N:f2 17. Th1 D:g3+ 18. Rf1 Nd4 19. Re2 Dg2+ 20. Rd1 D:h1+ 21. Rd2 Dg2+ 22. Re1 C:g1 23. Cc3 N:c3+ 24. b:c3 De2 mat.

Automatul lui Kempelen și-a încheiat cariera în America, unde se crețelul său a fost curînd descoperit, între alții, de către Edgar Allan Poe. Acesta a publicat în 1834 un mare articol intitulat „Jucătorul de șah al lui Maelzel” în care, printr-o expunere logică exemplară, dădea pe față înșelătoria.

Ne întrebăm ce ar fi spus marelui poet în fața mașinilor electronice de astăzi, capabile să susțină fără ajutorul nimeni o partidă de șah după toate regulile jocului, împotriva unui om sau chiar împotriva altei mașini. Drumul spre această splendidă realizare a ciberneticii este aproape paralel cu extraordinară de rapidă dezvoltare a acestei foarte tinere științe și țînd seamă de dificultățile întîmpinate, realizările înregistrate pînă acum pot fi considerate excepționale.

Desigur, mașinile electronice de astăzi sînt departe de a putea juca șah la nivelul jucătorilor puternici. Aceasta se datorează faptului că programarea sașistă a unei astfel de mașini se izbește de o serie de dificultăți care, cel puțin pînă în momentul de față, nu și-a găsit o rezolvare satisfăcătoare. În primul rînd, mașina nu poate calcula toate răspunsurile posibile, cu toate ramificațiile lor în fiecare poziție. Analiza completă a tuturor variantelor care pot surveni pe tabla de șah constituie o imposibilitate. Într-adevăr, numărul continuărilor posibile în orice poziție de joc de mijloc este apreciată de matematicianul american Shannon la un număr cu 120 de zerouri! În consecință, mașina trebuie învățată (programată, în termeni cibernetici) să joace de o manieră logică, adică în conformitate cu procedeele de gîndire umane, eliminînd toate mutările inutile și analizînd numai pe cele bune.

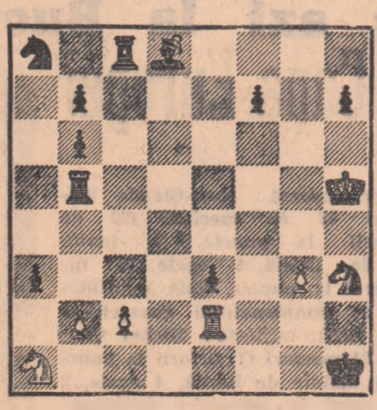
Este oare posibilă o asemenea programare a unei mașini? Și dacă da, în ce măsură poate ea înlocui gîndirea umană? Problema este deosebit de interesantă nu numai din punctul de vedere al creării unui robot sașist, ci și pentru că rezolvarea ei reprezintă o contribuție prețioasă la înțelegerea proceselor de gîndire ale omului, lucru care interesează în cea mai largă măsură în primul rînd pe psihologi.

S-au făcut pînă acum diferite încercări de programare sașistă a mașinilor electronice. Primele au fost foarte stîngace, în primul rînd datorită faptului că autorii lor erau buni matematicieni dar slabi sașisti. Pentru a corecta acest defect, comisia Euratomului pentru studierea acestei probleme a fost pusă sub președinția fostului campion mondial, prof. dr. M. Ewwe și cuprindea între alții pe profesorul de matematică și psihologie A. de Groot, fost membru al echipei olimpice de șah a Olandei înainte de război, matematicianul van Seters, campion al Belgiei, matematicianul F. le Lionnais, cunoscut autor de cărți de șah.

În Statele Unite, la lucrările de programare a mașinilor electronice a luat parte marele maestru dr. Edward Lasker, iar în Uniunea Sovietică, numeroși cercetători cu calificare sașistă, în frunte cu fostul campion mondial dr. Mihail Botvinnik s-au consacrat studiului aprofundat al acestei probleme.

Rezultatele acestor eforturi fă-

Rubrică de S. SAMARIAN

Abul începe și dă mat în 5 mutări. c6+ Nd8-c7 4.c6:b7! și 5.b7: a8 mat

Mai tîrziu denumirea a fost publicată sub denumirea „Excelsior”, după titlul celebrului poem al lui Longfellow.

cute în diferite țări ale lumii n-au infirizat să se arate. În diferite publicații au început să apară partide de șah jucate de „computeri” (denumirea engleză a mașinilor de acest fel) mai mult sau mai puțin bine programate. Un exemplu al „bibliotecilor” începutului îl constituie următoarea partidă jucată de mașina 4 MB-704 programată de savantul american Bernstein. Ea calculează o mutare și alegea din totalul posibilităților la fiecare mutare numai 7, „gîndind” de fiecare dată cîte 8 minute (față de circa 3 care se acordă unui jucător de concurs. Iată rezultatul:

Alb: Negru: Mașina un jucător slab

1. e4 e5 2. Nc4 b6 3. d3 Cf6 4. Ng5 Nb7 5. N:f6 D:f6 6. Cf3 c6 7. 0-0 d5? 8. c:d5 e:d5 9. Nb5+ Cc6? 10. c4? (Mașina nu „vedea” că poate cîștiga un pion prin 10. Ce5) 10... d:c4 11. Nc6+ Dc6 12. d:c4 e4 13. Cg5 Dg6 14. Ch3 e3 15. f3? Nc5 16. Te1 0-0 17. Cc3? e2+ 18. Cf2 N:f3 19. g3 e:d1 20. Ce:d1 Dc2 21. b3 T:d8 22. h4 T:d1 și albul a cedat.

Această fază a începutului a fost însă depășită. Actualele mașini calculează mai departe (pînă la 5 jumătăți de mutare — prin aceasta înțelegîndu-se trei mutări pentru alb și două pentru negru sau invers), iar în programul lor sînt introduse o serie de principii generale, cum ar fi centralizarea, dezvoltarea rapidă a figurilor, siguranța regelui, deschiderea liniilor pentru atac etc.

În aceste condiții a produs un interes deosebit meciul dintre mașinile cibernetice ale Institutului de fizică teoretică și experimentală din Moscova și cele ale Universității americane Stanford, la 4 mese, încheiat recent. Din punct de vedere sportiv, rezultatul a însemnat o victorie a mașinilor sovietice, care au cîștigat 2 partide și au făcut 2 remize. Mai important este însă faptul că din punct de vedere calitativ nivelul jocului a crescut, după cum se poate vedea din următoarea partidă.

Alb: Institutul din Moscova. Negru: Universitatea Stanford

1. e4 e5 2. Cf3 Cc6 3. Ce3 Nc5 4. C:e5! C:e5 5. d4 Nd6 6. d:e5 Ne5 7. f4 N:c3+ 8. b:c3 Cf6 9. e5 Ce4 10. Dd3 Cc5 11. Dd5 Cc6 12. f5 Cg5 (Mașina „albă” calculează 12... c6 13. Dd3 Cc6 14. Dd6 13. h4 f6 14. h:g5 f:g5 15. T:h7! („Fără îndoială cea mai strălucită mutare făcută vreodată de un computer” — comentează maestrul englez Barden în „Manchester Guardian”) 15... Tf8 16. T:g7 c6 17. Dd6 (Acțiunea albă a arătat că singura apărare a matului este 17... Df6 18. e:f6 Rf8) 17... Tf5 18. Tg8+ Tf8 19. D:f8 mat.

După cum se vede mașinile au progresat, dar programarea lor prezintă încă foarte multe lipsuri față de gîndirea sașistă umană. Unii specialiști sînt în general de părere că o programare perfectă a mașinilor, care să le permită să joace tot atât de bine sau chiar mai bine decît mării maștri nu este posibilă. Botvinnik crede însă în progresul tehnicii și s-a exprimat chiar, jumătate în glumă, jumătate în serios, că s-ar putea ca la un moment dat campionatul mondial să se desfășoare pe două categorii: oameni și mașini.

În ultima instanță, însă, programarea și conducerea mașinilor o fac tot oamenii, astfel că jucătorul de șah îi va rămîne întotdeauna o ultimă resursă în întrecerea cu ele: să le scoată din priză la momentul oportun!

LEXICON SAHIST MIC

ALBIN Adolf (1842-1920). Maestru de șah, de origine austriacă, care în prima perioadă a vieții sale a jucat în București. A fost un animator al șahului și a publicat o carte de șah în limba română. A luat parte la numeroase concursuri internaționale (între care la marile turnee de la Hastings 1895) și a inventat o deschidere care-i poartă numele.

ALBIN (Contra Gambitului) — Binecunoscută deschidere (1.d4 d5 c5 e6), inițiată și jucat de A. Albin, prin care se încearcă combaterea Gambitului Damei cu ajutorul unui sacrificiu de pion (3. d4 c5 după 1. d4 d5 2. c5 e6). Practic, dar la un joc corect, albul menține avantajul. Varianta principială de „combatere” este 3... c5 4. Cb2 (Vezi „Teoria modernă a deschiderilor”, Editura C.F.S. Vol. II, pag. 112).

ALGAIER Johann (1763-1823). Cunoscut maestru și teoretician austriac, autor al primului manual de șah în limba germană. A studiat foarte mult Gambitul Regelui, elaborînd o linie de joc care l-a purtat numele (Gambit Aligier 1. e4 e5 2. f4 c:f4 3. Cf3 g5 4. h4 g4 5. Cg5).

AMICULUI Jocului de Schach, Teoretic și Practic de A. Albin — este prima carte de șah în limba română, tipărită la București în 1872, la Tipografia Fr. Thiel. De fapt era o broșură de 42 pagini care pe lîngă o introducere, cuprinzînd o listă a celor mai puternici sașisti ai vremii, avea 5 capitole cu descrierea jocului, scopul său, avantajul calității și șahul prin descoperire, valoarea pieselor și „legea Schachului” adică un regulament de joc. Desigur era o lucrare simplă, pentru că atunci nu exista o înțelegere a rolului important în dezvoltarea șahului în țara noastră.

ARBITRU — Persoană care asigură buna desfășurare a competițiilor sașiste. La șahul practic, concursurile interne pot fi arbitrate de către persoane cărora li s-a acordat acest titlu de arbitru cu titlu acordat de către federația națională din țara respectivă. Concursurile internaționale nu pot fi arbitrate decît de arbitri cu titlu acordat de către F.I.D.E. (Federația Internațională de șah). Există arbitri specializați în concursurile de competiție de probleme și studii, ca și arbitri pentru concursurile prin corespondență. Iată lista arbitrilor internaționali din țara noastră: Diaconescu Paul, Guduș Ion, Hartman Francisc, Moldoveanu Gheorghe, Popescu Constantin (șah competițional); Dobrescu Emil, Farago Paul, Ianovec Arnold, Lebovic Paul, Nestorescu Virgil, Voia Radu (compoziție sașistă).

ABUL începe și dă mat în 5 mutări. c6+ Nd8-c7 4.c6:b7! și 5.b7: a8 mat

Mai tîrziu denumirea a fost publicată sub denumirea „Excelsior”, după titlul celebrului poem al lui Longfellow.

PENTRU CA DISCUL SĂ ZBOARE PESTE 55 DE METRI!

Carmen Cehanzuc, una din reprezentantele noii generații, este gata de start

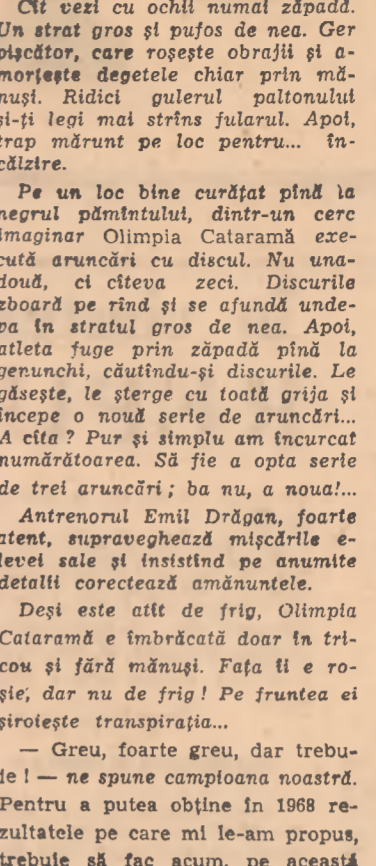
De joii, in piscina Floreasca

lumele starturi oficiale ale sezonului în bazin acoperit. Activitatea din acest an a celor mai tineri înotători din întreaga țară se încheie în partea a doua a săptămînii sub cupola piscinei cu 6 culoare de la Floreasca. Așadar, în perspectivă, ultimele reșanșe ale unui bogat competițional, precum și — mai mult ca sigur — cele din urmă corecturi pe tabela recordurilor naționale în bazin acoperit. Cel mai mic înotător, între 9 și 14 ani, se vor alina la startul tradiționaliei „Cupa speranțelor”, care este deținută de ora actuală de sportivii dinamoviști. Participanții, împărțiți în cele trei cunoscutе categorii, se vor întrece pe distanțe variînd între 33 și 68 m și, bineînțeles, 100 m și 200 m. Programul cuprinde zilnic (joi, vineri și sîmbătă, de la ora 10 și ora 17) serii contra-cronometru, iar cîștigătorii vor primi premii frumoase din partea federației de specialitate.

Paralel cu această competiție se vor desfășura și tradiționalele întreceri de sfîrșit de an, dotate cu „Cupa Sfatului popular al Capitalei”, rezervate juniorilor. În program — curse de 100 m, 200 m și 400 m, precum și o serie de ștafete. Ele vor avea loc în a celeiași zile, începînd de la ora 19.

După cum sîntem informați, organizatorii au înregistrat pînă în prezent peste 350 de înscrieri nominale pentru ambele concursuri) din toate cîștigurile de înot din țară, Cluj, Galați, Sibiu, Turda, Oradea, Tg. Mures, Ploiești, Timișoara, Reșița, Medias și București. Este de altfel unul din motivele care au impulsionat studiul nostru de televiziune în laudabila sa inițiativă de a transmite în direct mai multe aspecte de la acest ultim rendez-vous al speranțelor natale românești.

PENTRU CA DISCUL SĂ ZBOARE PESTE 55 DE METRI!

Carmen Cehanzuc, una din reprezentantele noii generații, este gata de start

De joii, in piscina Floreasca

lumele starturi oficiale ale sezonului în bazin acoperit. Activitatea din acest an a celor mai tineri înotători din întreaga țară se încheie în partea a doua a săptămînii sub cupola piscinei cu 6 culoare de la Floreasca. Așadar, în perspectivă, ultimele reșanșe ale unui bogat competițional, precum și — mai mult ca sigur — cele din urmă corecturi pe tabela recordurilor naționale în bazin acoperit. Cel mai mic înotător, între 9 și 14 ani, se vor alina la startul tradiționaliei „Cupa speranțelor”, care este deținută de ora actuală de sportivii dinamoviști. Participanții, împărțiți în cele trei cunoscutе categorii, se vor întrece pe distanțe variînd între 33 și 68 m și, bineînțeles, 100 m și 200 m. Programul cuprinde zilnic (joi, vineri și sîmbătă, de la ora 10 și ora 17) serii contra-cronometru, iar cîștigătorii vor primi premii frumoase din partea federației de specialitate.

Paralel cu această competiție se vor desfășura și tradiționalele întreceri de sfîrșit de an, dotate cu „Cupa Sfatului popular al Capitalei”, rezervate juniorilor. În program — curse de 100 m, 200 m și 400 m, precum și o serie de ștafete. Ele vor avea loc în a celeiași zile, începînd de la ora 19.

După cum sîntem informați, organizatorii au înregistrat pînă în prezent peste 350 de înscrieri nominale pentru ambele concursuri) din toate cîștigurile de înot din țară, Cluj, Galați, Sibiu, Turda, Oradea, Tg. Mures, Ploiești, Timișoara, Reșița, Medias și București. Este de altfel unul din motivele care au impulsionat studiul nostru de televiziune în laudabila sa inițiativă de a transmite în direct mai multe aspecte de la acest ultim rendez-vous al speranțelor natale românești.

Cît vezi cu ochii numai zăpădă. Un strat gros și pufoș de nea. Ger pîșcător, care roșeste obrăzii și amorsește degetele chiar prin mănuși. Ridici gulerul pantalonului și-ți legi mai strîns fularul. Apoi, trap mărunț pe loc pentru... înclîzire.

Pe un loc bine curățat pînă la negrul pămîntului, dintr-un cerc imaginar Olimpia Cataramă exercită aruncări cu discul. Nu undă, ci citeva zeci. Discurile zbură pe rînd și se așază undeva în stratul gros de nea. Apoi, atleta fuge prin zăpadă pînă la genunchi, căuțîndu-și picioarele. Le gîștește, le șterge cu toată grija și începe o nouă serie de aruncări... A cita? Pur și simplu am încurcat număratoarea. Să fie a opta serie de trei aruncări; ba nu, a nouă!

Antrenorul Emil Drăgan, foarte atent, supraveghează mișcările elevului sale și insistînd pe anumite detaliile corectează amănunțite.

Deși este atât de frig, Olimpia Cataramă e îmbrăcată doar în tricou și fîră mănuși. Fața îi e roșie, dar nu de frig! Pe fruntea ei strătește transpirația...

— Greu, foarte greu, dar trebuie! — ne spune câmpioana noastră. Pentru a putea obține în 1968 rezultatele pe care mi le-am propus, trebuie să fac acum, pe această

Carmen Cehanzuc, una din reprezentantele noii generații, este gata de start

Foto: T. Roibu

Tinerii înotători la ultimul rendez-vous

În cîteva centre din țară (mai ales unde condițiile materiale permit acest lucru), tinerii noștri înotători au continuat cu multă grijă antrenamentele cotidiene. Iată și cîteva din rezultatele înregistrate în concursurile de verificare de la Reșița și București:

A doua ediție a cursei de 33 m... lipsuri!

Duminică, într-un holul bazinului de înot Floreasca și — la fel ca astă-larnă — scot din buzunar o hîrtie pe care scriu cit pot de cîțef: Cine dorește să participe la cea de a doua ediție a „cursei de 33 m... lipsuri” să se prezinte pește o oră la start! P. S. Acum este ora 10.

— Zece și cinci! Îmi atrage atenția un antrenor.

— Mă rog, spun, asta are mai puțin importanță. Principiul este ca la respectiva cursă de 33 metri lipsuri... — Nu există! I face omul.

— Dacă o reorganizez eu, înseamnă că există. — Vă referiți la cursă? — Nu, la lipsuri!...

DISCURSUL

La ora fixată, lume multă în jurul meu. Prețurile regulamentului întrecerilor și înainte de a da startul, fi: un mic discurs: Iubiți competiții (aplauze). Cu sprijinul I.E.B.S.-ului, astăzi, ne aflăm la cea de a doua ediție a cursei de 33 metri lipsuri. („Hai, i-eb-sul!” „Hai, i-eb-sul!”). Sperăm, desigur, ca ea să devină tradițională, pentru a nota și în continuare în lipsuri!

Și acum, fiecare pe „culoarul” lui de activitate!...

STARTUL

La ultima ediție, prima care s-a ținut la

vreme de loc pretenoasă, zeci și zeci de aruncări. Astăzi am aruncat de peste 30 de ori. Sînt mulțumită de felul în care decurge pregătirea. Mă simt bine și am o poftă grozavă de lucru. Dacă nu va interveni cine știe ce neprevăzută, sper ca în primăvară, la primele concursuri, să fiu cît mai aproape de cei 54 m cu care am cîștigat în toamnă Balcaniada de la Istanbul. Pentru a putea fi selecționată pentru Olimpiadă și mai ales pentru a putea realiza ceva la Mexico va trebui ca rezultatele mele să aibă drept constantă 55 m. Nutresc speranța ca la J.O. să pot ocupa — deși pretențiile vor fi mai mari — un loc superior celui al 8-lea pe care m-am clasat la Tokio și o performanță corespunzătoare.

Antrenorul Drăgan împărtășește, în totul, optimismul elevului său: „Olimpia este capabilă de rezultate superioare. Pentru realizarea lor se antrenează cu o rîvnă pilduitoare; corsurile, aruncările, gimnastica și halterea fac parte din arsenalul său de lucru. Pînă acum totul decurge într-o atmosferă foarte bună, fiind convingi că strădanile de astăzi nu vor rămîne fără... acoperire în octombrie 1968”.

R. VIL.

REȘIȚA: Mircea Hoboiu 61,5 (rec. egal) și E. Almer 61,7 la 100 m liber; V. Cels (10 ani) 33,7 la 50 m liber (n. rec); Mariana Stancu 1:09,3 (r.p.) la 100 m liber; D. Wetterneck (11 ani) 1:14,2 la 100 m liber; Rodica Pătruică (11 ani) 1:29,6 la 100 m bras; ștafeta de 4x100 m mixt a Sc. sportive Reșița (A. Andrei, M. Horvat, D. Mezinca, D. Coroiu) 5:08,1-nou rec. de senioare și junioare;

BUCUREȘTI: Camelia Vîjieu 3:04,7 și Liliana Burlacu 3:05,0 la 200 m bras; D. Gheorghe 62,3 și A. Spinea 62,5 la 100 m liber; L. Copceanu 2:44,3 la 200 m fluture; Cristina Stănescu 1:23,8 la 100 m bras; A. Tîmpu 1:23,4 la 100 m bras (n. rec.).

PE CULOARE DIFERITE

— Ei, tot e ceva!... Ce spuneați dv. despre vestiare? — Nu. Se aruncă la fiecare 10-12 zile, I.E.B.S.-ul, în urma criticii ziarului, luînd măsuri să pună în bazinul cu filtre două straturi de nisip special. Lipsesc însă al treilea strat, cel mai important, cel mai fin, care oprește impuritățile.

— Așadar, și problema filtrelor a rămas nerezolvată? — Din păcate, da. Conținutul să aruncăm „metodic”, la fiecare 10-12 zile, 1400 metri cubi de apă la canal! Apă gata încălzită, și cu clor pe deasupra!

— I.E.B.S.-ul știe de treaba asta? — Știe, dar el plătește facturile I.C.A.B.-ului. Noi, plătim doar întreținerea: la fiecare primire a apei închidem bazinul cîte 2-3 zile!

— Ce înseamnă asta pe un sezon de țarnă? — O lună de inactivitate!

FINIȘ

Cursa desfășurîndu-se pe o distanță de numai „33 metri” lipsuri” s-a încheiat aici. Cu sprijinul celor care gospodăresc bazinul Floreasca, s-ar putea să asistăm și la cea de a treia ediție a acestei interesante competiții. Adică, de ce n-am avea și lipsuri la o altă de frumoasă tradiție?

Vasile TOFAN

Deși au câștigat meciurile cu Anglia BOXERII NOȘTRI MAI AU DE FĂCUT RETUȘURI LA TEHNICĂ

Ultimul examen internațional al anului 1967 a fost trecut cu succes de către fruntașii boxului din țara noastră. Mecii cu naționalele Angliei, disputat recent la București, ca și cel revansă, de la Constanța, au constituit prilejuri de satisfacție pentru antrenorii Popa și Nour, dar mai cu seamă pentru echipierii selecționatei noastre.

Fără discuție că un succes pe plan internațional, fie el chiar și în fața unei formații modeste ca valoarea, bucură. Am participat la bucuria spectatorilor, a tehnicienilor, însă acum, revăzând cu calm, meci cu meci, nu ne vom entuziasma atât de mult. Să nu omitem unele realități. În primul rând, nu trebuie să uităm că pugiliștii amatori britanici nu prezintă, la ora actuală, o valoare deosebită pe plan internațional, că anul trecut reprezentanții noștri i-au învins de două

ori (cu 7-3) la Londra și Wolverhampton, că — în sfârșit — britanicii nu se numără printre protagoniștii campionatelor continentale. Iată motive care, din ațagament față de boxul nostru, trebuie să ne determine să fim realști.

Să vedem care este opinia unor dintre tehnicienii prezenți la cele două partide. Ce ne spun oaseșii în legătură cu potențialul de luptă al boxerilor români? A fost oare toată lumea mulțumită de arbitraje?

TRAIAN OGRINJANU (antrenor federal): „Ca spectator, pot spune că mi-au plăcut cele două meciuri, dar ca antrenor nu sînt mulțumit de evoluția noastră dintr-o reprezentanță noastră. Este adevărat că unii pugiliști (ca Antoniu, Giju, Monea, Covaci, Chișvâr) au fost deseori aplaudați de spectatori, dar unii antrenori chiar și cu puțină experiență nu i-au putut „scăpa” deficiențele tehnice ale boxerilor noștri. Vor trebui făcute, desigur, multe retușuri”.

PIETRE EPUREANU (arbitru): „I-am văzut și anul trecut pe

boxerii britanici. Deși mai tînăr, noua lor echipă, pe care au deplasat-o acum în România, este mai puternică. Oaseșii au evoluat mai bine la Constanța decît la București, ceea ce m-a impresionat. Îndoșebii fiind voiața lor deosebită de a obține un rezultat cât mai onorabil. Consider reale deciziile date în parțile de la București, în schimb la Constanța am fost avantajat prin victoria acordată pe nedrept lui Deicu”.

SANDRO DE SANCTIS (arbitru — Italia): „După cîte mi-am putut da seama, aveți cîteva elemente de clasă internațională (Antoniu, Giju, Monea), cu o bogată experiență, care pot aduce J.R.O. din Mexic. Vreau, totuși, să fac, dacă-mi permiteți, o remarcă: aveți încă destui boxeri care lovesc incorect. Semigreul Constantinescu, la care am admirat, de altfel, puterea de luptă și curajul, lovește deseori cu mînușa deschisă. Eu l-am dat 3 avertismente pe buletin, și m-aș fi așteptat ca arbitrul Cazacu să-l descalifice. Dar nu a făcut-o”.

D. WILLIAMS (antrenorul echipei Angliei): „Românii sînt foarte puternici, dar tehnica lor a rămas în urmă. Cu cîteva excepții, ei lovesc cu mînușa deschisă și nu știu să-și construiască atacurile. Dacă nu-și vor corecta tehnica loviturilor, cred că în Mexic vor avea multe neplăceri din partea arbitrilor. Nu reposesc nimic arbitrajelor de la București. În schimb, despre deciziile de la Constanța, aș avea multe de spus”.

R. CALARAȘANU

MARIA ALEXANDRU

O dată cu încheierea finalelor campionatelor naționale, sezonul competițional 1967 la tenis de masă este aproape terminat. Spunem aproape, fiindcă cont de înfrînta internațională masculină din cadrul celui de al doilea tur al „C.C.E.”, C.S.M. — Școlii Vargovia (Vineri, la Cluj), de turneul pe care îl va întreprinde apoi formația elvețiană în Cehoslovacia și de cele cîteva meciuri

RADU NEGULESCU

pe care le susține săptămîna aceasta, în patru localități din Iugoslavia, echipa C.F.R. Brașov. Deci, iată-ne și în preajma retrospectivelor. Să așteptăm însă, ca, mai tîrziu, să cadă complet cortina. Pînă atunci, vom face loc — în zîndurile de mai jos — cîtorva scurte notații făcute cu ocazia săptămînilor de tenis de masă din orașul de la poalele Timpei.

● Dubla întîlnire feminină Voinea Arad — Progresul București (fretur și barajul) a durat șase ore. Fieci 360 de minute de solicitări fizice și psihice la cea mai înaltă tensiune! Și cele care au rezistat mai bine au fost sportivele ardănce, ambele meciuri revenindu-le — după cum se știe — cu 5-4 și 5-3. Progresul a fost o singură dată foarte aproape de victorie: în prima par-tidă, cînd a condus cu 4-3, iar Carmen Crișan a avut 20-19 în setul decisiv la

Magdalena Lesal. Așadar, succesul formației bucureștene a depins de o singură minge. Ea a fost, însă, ratată pentru că, peste cîteva minute, în întîlnirea inaugurală a barajului, Carmen Crișan să câștige cu 2-0 în fața aceleiași adversare. Și încă un exemplu: Maria Alexandru a învins-o (în retur) pe Eleonora Mihalca cu 2-0, iar în baraj Mihalca și-a luat revanșa (2-1), pentru că — în finala de simplu — să câștige, din nou, Maria Alexandru. De asemenea, în întrecerea hotărîtoare, Progresul a luat avîntaj: 2-0 și 2-1, dar reprezentantele Voinei Arad, cu un finis trezistibil, au înscris patru puncte consecutive. Ce vrei, asemenea răsturnări fac deliciu sportului și tenisul de masă nu putea să facă excepție.

● Comentînd victoria Doinei Zaharia asupra lui Iudit Crejci, cineva spunea că bucuria Doinei

MARGINALII LA O SĂPTĂMÎNĂ DE TENIS DE MASĂ

● Răsturnări spectaculoase de rezultate ● Cînd nu accepți să fii înfrînt de o femeie ● Pasiune sută la sută!

și a colegelor ei de echipă ar fi fost — fără discuție — și mai mare dacă acest succes ar fi venit mai devreme cu 48 de ore, în meciul de baraj Voinea Arad — Progresul București.

● Așa cum s-a mai anunțat, Adalbert Reti și Marius Demian nu au concurat la probele individuale, fiind sancționați. Căreș faptele incriminate? Cînd întrecerea echipei masculine luase sfîrșit, antrenorul emerit F. Parnet a reunit pe componenții formațiilor sale, prilej cu care a felicitat pe jucătorii primei garnituri (R. Negulescu, D. Giurgucă, A. Reti, F. Hildveghi, S. Suci), pentru frumoașa lor performanță: cucerirea celui de al doilea titlu de campionat a țării. Cu ocazia acestui mic festival, antrenorul Paneth a strîns mîna fetelelor dintre elevii săi. Cu o singură excepție: A. Reti, care a refuzat să-și întîndă mîna. Motivul? Unele

de multă fidelitate pentru acest sport. Iată două exemple care țes parcă și mai mult din comun. În timpul celor șase ore ale partidei Voinea Arad — Progresul prin sală s-au perindat multe persoane. Una singură însă a stat nemiscată, atentă la orice mișcare de la masa de joc. A fost tînărul Eugen Danielli (ASA București) care, așa cum spun cei care îl cunosc, „mînușcă ping-pong cu pline”. Probleme pe echipe luînd sfîrșit, unii dintre concurenți au plecat acasă. Printre aceștia, și cel de la C.F.R. Iași. Nu mică a fost, însă, surpriza cînd — peste o zi sau două — a reapărut juniorul Cornel Macovei (C.F.R. Iași), de numai 14 ani. „Am vrut neapărat să văd finalele celor mai buni și m-am reîntors. Stăteam ca pe jarleac acasă. N-am mai putut răbda!” Pasiune sută la sută!

Constantin COMARNISCHI

Responsabilitatea jucătorului față de propria sănătate

Preocupîndu-ne de sporirea sentimentului de răspundere personală a jucătorilor, este necesar să ne oprim asupra unor probleme medicosportive elementare, dar de importanță esențială pentru desfășurarea normală a procesului de antrenament. Este vorba de grija pe care trebuie s-o manifeste fotbalistul pentru păstrarea propriei sănătăți. Prima condiție, pentru a te putea antrena și realiza performanțe înalte, este să fii complet sănătos. Există numeroase cazuri de fotbalști care „uită” acest adevăr, dovadă fiind serioase neglijențe față de măsurile preventive și curative aplicate în cazul diferitelor afecțiuni. Focare infecțioase dentare, amigdalite sau apendicite sînt prezente la cei mai mulți din-

tre jucători. Tratarea lor (mai ales în perioada de tranziție) este neglijată sau incomplet efectuată, deși este cunoscut rolul acestora în diminuarea capacității de efort, în apariția supraantrenamentului, precum și a unor afecțiuni ale aparatului locomotor și cardio-vascular. Iată un exemplu nu prea vechi: jucătorul Năsturescu de la Rapid, purtător de multă vreme al unui apendice bolnav (apendicită cronică), pe care nu l-a operat, face o acțiune a bolii chiar înainte de jocul cu Italia, fapt care împune scoaterea lui din echipa națională.

Care antrenor n-a fost pus în situația de a modifica, în ultimul moment, alcătirea echipei din cauza îmbolnăvirii neașteptate a unui jucător? În cea mai mare parte, aceste cazuri se datoresc nerespectării unor reguli elementare de igienă; consumarea de alimente neîndecate, de fructe nepăisite (mai ales în deplasări), de băuturi reci imediat după efort, rămînea în echipamentul ud de transpirație după terminarea lecției de antrenament. Toate sînt considerate chestiuni prea „mărunte” de către unii dintre fotbalști. Oare tot așa ar proceda dacă ar fi făcuți răspunzători și dacă ar suporta consecințele neparticipării la antrenamente. Cîteva sînt considerate chestiuni prea „mărunte” de către unii dintre fotbalști. Oare tot așa ar proceda dacă ar fi făcuți răspunzători și dacă ar suporta consecințele neparticipării la antrenamente.

Leziunile aparatului locomotor sînt foarte frecvente la fotbalști. De cele mai multe ori este vorba de afecțiuni ușoare, care supără pe sportivi numai cîteva zile. Disparația durerilor nu înseamnă însă și vindecarea completă a leziunii. Nerespectarea indicațiilor de tratament și întreruperea lui, fără avizul medicului, constituie cauza majorității recidivelor (mai ales a rupturilor musculare) și duc la agravarea și cronicizarea leziunilor aparatului locomotor.

O chestiune legată de grija pen-

tru apărarea sănătății proprii este și aceea a respectării integrității corporale a adversarului. Practica dovedește că jucătorii brutali sînt cei mai adesea brutalizați. Respectarea regulamentului reprezintă nu numai o dovadă de sportivitate, ci și de griji pentru sănătatea propriei.

În altă ordine de idei, studiile de morbiditate au scos în evidență marea număr de întreruperi în pregătire datorate afecțiunilor ușoare ale căilor respiratorii superioare, denumite adesea cu termenul popular de „răceală”. Deși sînt afecțiuni fără gravitate, totuși prin marea lor frecvență tulbură în mod serios ritmicitatea procesului de antrenament. În cazul cînd ele survin la jucătorii aflați în stare de formă sportivă se produce, de regulă, pierderea acesteia pe o lungă perioadă de timp. Consecințele de ordin sportiv sînt deci mult mai mari decît cele asupra sănătății.

Datele de observație precum și studiile științifice demonstrează că prin mărirea rezistenței la factorii nefavorabili, de mediu, cu ajutorul căilor organismului, frecvența afecțiunilor menționate scade foarte mult. Avem, deci, la dispoziție un mijloc eficace, comod și necesitar de întărire a sănătății și prevenirii unui număr mare de îmbolnăviri. La sportivi, căile organismului contribuie pe lîngă apărarea sănătății și la creșterea capacității de a suporta eforturile în cele mai bune condițiuni, indiferent de temperatura (ridicată sau coborîtă) a mediului ambiant.

În rezumat, grija pentru întărirea și păstrarea sănătății constituie o obligație profesională pentru fotbalști. Tor le revine, în primul rînd, răspunderea în cazul în care devin înafți pentru antrenamente și competiții, din cauza îmbolnăvirilor cauzate de netratarea în timp util a focarelor infecțioase și de nerespectarea condițiilor de igienă, a tratamentului prescris. Mă-

surile pentru călirea organismului trebuie să facă parte integrantă din programul zilnic al oricărui fotbalist conștient, iar grija pentru integritatea corporală a adversarului să fie considerată mijloc pentru apărarea sănătății proprii.

dr. Miron GEORGESCU

Piticii cîștigă campionatul... juniorilor

Continuînd o frumoasă tradiție, centrul de juniori și copii organizat de C.S.O. Crișul Oradea a crescut în ultimii ani o serie de fotbalști tineri, dînd multe speranțe tînbitorilor sportului cu balonul rînd din localitate.

De sub mîna antrenorilor Augustin Iuhasz, Alexandru Molnar și Ladislav Vlad au „ieșit” cîteva promiși de juniori, care au reînprospărat succesiv lotul de seniori al echipei Crișul. Dintre aceștia, amintim pe Catona, Lucaci, Serfoz, Popovici, Sătmăreanu, Vișu, Sărac, Uliak, Coșci, Kun II, Ungur, Kun I, Levai și Sirb (Sătmăreanu și Vișu activează în prezent la Steaua București). O altă generație a reprezentat cu cinste fotbalul orădean la ultimele două ediții ale campionatului republican de juniori.

Perspectivile cele mai frumoase le are însă echipa de pitici Crișul, care după ce în vară a cîștigat campionatul celor mai mici fotbalști (totalizînd 23 de puncte din 14 meciuri jucate, cu un golaveraj impresionant: 95-5), în toamna acestui an a participat la campionatul echipei de juniori, alături de prima formație a Crișului (clasată pe locul II în grupa de la Sibiu a campionatului republican), pe care a învins-o cu 1-0. Cu Dinamo Oradea, piticii Crișului au terminat nedecși (0-0), iar pe celelalte echipe le-au surclasat, sitindu-se pe primul loc în clasament, după terminarea turului. Sincere felicitări antrenorului Ladislav Vlad și micilor fotbalști!

Dar iată clasamentul campionatului la juniori după terminarea turului:

1. Crișul I	7 6 0 0 20: 4 13
2. Crișul II	7 6 0 1 41: 2 12
3. Olimpia	7 5 2 16:12 19
4. Dinamo	7 3 1 2 8:11 7
5. Unirea	7 2 4 4:12 14
6. Voința	7 2 0 5 9:27 4
7. Sălmăja	7 1 0 6 6:28 2
8. Foresta Tîlșead	7 1 0 6 9:34 2

ILIE GIȘA
corresp. principai

FOTBALUL BUCUREȘTEAN ÎN DISCUȚIE

Stagiunea fotbalistică s-a încheiat. A sosit vremea dezbaterii comportărilor avute de jucători, echipe în ansamblu și conducătorii de jocuri. O asemenea discuție va avea loc astăzi, de la ora 18, în sala Dinamo din șoseaua Ștefan cel Mare. Comisia orădească de fotbal de pe lîngă Consiliul Orădeșc pentru Educație Fizică și Sport a invitat la această analiză privind problemele fotbalului bucureștean pe toți antrenorii, căpitani de echipe, conducătorii secțiilor și arbitrii. Așadar, diseară, reprezentanții fotbalului din orașul București (diviziile A, B, C și campionatul orădeșc) vor dezbate o serie de probleme legate de activitatea lor în sezonul de toamnă.

Tribuna cititorilor

„Am rămas surprins de faptul că în selecționata care se deplasase în Congo și Brazilia nu este inclus și Constantin. El ar fi fost util echipei, iar turneul și putea folosi pentru acțiunea sa viitoare. Sintem convinși că experiența sa în fotbal, în contact cu tainele fotbalului brazilian, ar fi creat în persoana lui Constantin un antrenor de mîine al nostru. În cazul divizionar B și C.” (Dorian Damian, str. Popa Șapcă 30 — Timișoara).

„Se pot încerca fel de fel de metode, se pot face schimbări de antrenori, se pot modifica formulele echipei naționale și, probabil, tot nu se va produce revirimentul așteptat de ani de zile în fotbalul românesc. Am auzit că pentru anul viitor se preconizează reglementarea raporturilor dintre jucătorii și cluburi pe baza mai reală. Ce folos însă, în condiții vor fi, se pare, mai bine simțim, dacă ei nu vor fi în același timp și competent dirijați? Iată de ce, după opinia mea, ultima și singura soluție ar fi angajarea unor antrenori străini, cărora să li se dea deplină libertate de acțiune, deci fără a mai fi influențați de o persoană sau alta.” (Cristian Tara, șoseaua Mihail Bravu 30 — București) la adresarea propunerii s-a mai asociat: Vasile Dragomir, str. Calărășii 259 — Fetești, Otilia Vintre, str. Lenin 13 — Oradea; Aurel Ghințider, bd. Republicii 5 — Arad și ing. Calu Costică din comuna Banloc, raionul Deta).

„Nu cumva toamă lipsurile tehnice generează starea de nervozitate, lipsa de siguranță și acțiune nesportive ale jucătorilor noștri” (Ing. Dinu Tugeanu — S.M.T. Rupea).

„Fotbalistii noștri sînt buni jucători de timp, dar ei nu știu să se descurce în fazele de finalizare, unde este necesar un efort în plus de gîndire și o viteză mai mare în execuție. Fie că pasează inutil, fie că suțează defectuos, și pierd bune ocazii de a înscrie goluri.” (Emil Constantinescu, str. Doina 5 — Craiova).

„Cluburile de fotbal trebuie să devină unități independente, cu un buget propriu, al cărui volum să fie determinat numai și numai de cantitatea și calitatea muncii depuse și nu de subvenții de altă proveniență... Talentele incontestabile, crescute cu trudă, să nu mai fie recolate fără a se da clubului sau asociației respective satisfacția unei recompense materiale.” (Valeriu Ciubuc, str. Iasonilor 2 — Cluj).

„Propun instituirea unei insigne speciale pentru antrenorii care înfruntă cu încredință și responsabilitate unii sau mai mulți jucători obligă să participe la minimum trei întâlniri internaționale”. (N. Pop-Bim. Viteza).

„În loturile echipelor din divizia A figurează unii jucători care nu sînt folosiți timp îndelungat în meciuri oficiale. N-ar fi mai bine ca ei să fie cautați alături echipei?” (Ion Stoicoiu, str. 21 August 18-Anna).

Rezervele, eterna problemă a handbalului nostru masculin

S-ar putea crede că după o victorie categorică, cum a fost cea realizată duminică seara de selecționata noastră masculină de handbal în jocul cu reprezentativa R.F. a Germaniei, nu ar mai fi multe lucruri de spus. Și în nici un caz lucruri neplăcute la adresa învingătorilor. Totuși, pe carnetul de însemnări sînt trecute unele observații critice, care trebuie să-și găsească locul în comentariul nostru, cu atât mai mult cu cît jocul de duminică seara a pus punct activității competiționale pe anul 1967 a echipei reprezentative.

Legat de încheierea sezonului, desigur, și multe lucruri bune de scos în evidență. Unele le-am precizat cu alte ocazii, iar altele le-am consemnat chiar în cronica partidei cu selecționata R.F. a Germaniei. Ceea ce n-am spus însă niciodată pînă acum — de fapt, nici nu am fi putut s-o facem! — este faptul că echipa de handbal a României și-a înfrînt sezonul cu un bilanț destul de bun: 11 partide jucate, dintre care 8 s-au terminat în favoarea reprezentanților noștri, 2 au fost pierdute, iar una s-a sfîrșit cu un rezultat de egalitate. Deci, comportarea generală a handbaliștilor români poate fi apreciată în anul 1967 ca pozitivă, întrucît acest lucru alături de rezultatele și antrenorii meritînd sincere felicitări.

Să revenim însă la jocul de duminică seara, care a fost caracteristic pentru felul în care s-au comportat jucătorii de rezervă. Și cînd afirmăm acest lucru ne referim la faptul că și cu acest prilej s-a observat o evidentă di-

ferență între evoluția titularilor echipei și a rezervelor. Este vorba de o boală veche a lotului reprezentativ, care se manifestă uneori mai virulent, iar alte ori mai puțin acut. Dîr, din păcate, se manifestă în permanență. De pildă, la meciurile susțînute în cadrul ultimei ediții a campionatului mondial folosirea rezervelor devinise o problemă esențială în organizarea jocului, o chestiune care măcina nervii tuturor celor ce am însoțit selecționata română în Suedia. Ulterior, s-a spus că pentru viitor este util ca jucătorii mai tineri să fie folosiți și anterior în întîlnirile echipei de tineret, care a înfrînt adversarii de valoare, ca și în unele jocuri ale formației de seniori. S-a procedat atunci la titularizarea lor în prima garnitură. Rezultatele au fost uoare bune, alături mai puțin bune. Dar s-a mers înainte și astfel s-a ajuns ca unii din cei promovai să rămîna printre primii șapte: portarul Peni și extremă Popescu.

Restul? Cu restul, încă sperăm. Și sperăm în ciuda faptului că duminică seara Goran nu s-a arătat la înălțimea lui Oțelea, că Guneș și Speck nu s-au ridicat la valoarea dovedită de Gruia și Nica, iar Marinescu nu a manifestat aceeași tehnică și vitalitate ca Costache II. Cînd, la adpostul unei convenabile diferențe de scor, s-au operat modificări în formație, randamentul general a scăzut. De ce oare trebuie să existe mereu această problemă a fluctuației în comportare în funcție de prezența sau absența din teren a titula-

rilor? De ce consemnăm mereu acest lucru, deși din cei folosiți ca rezerve duminică seara doar Speck a debutat în echipa reprezentativă, restul fiind cunoștințe mai vechi ale publicului nostru?

Nu-i greu de bănuț că o asemenea problemă se situează în centrul atenției tuturor celor care urmăresc și doresc progresul handbalului nostru. Conștiență că rezolvarea ei va determina implicit și un salt valoric, feteația a luat o serie de măsuri, concretizate în creșterea numărului de întîlniri internaționale rezervate echipei de tineret și în promovarea celor evidențiați în selecționata de seniori. În plus, s-au asigurat condiții de pregătire dintre cele mai bune, antrenorii urmîndu-l în mod deosebit pe jucătorii de perspectivă. Toate acestea nu pot determina însă rezolvarea problemei, atîta vreme cît rezervele vor continua să manifeste lipsă de voință, pentru a-și depăși pe titulari. Pentru că realizarea unui progres în handbal nu poate fi concepută fără aportul rezervelor de azi, a titularilor de mîine, a tuturor jucătorilor tineri și cu perspective, vizați de cei doi antrenori ai echipei reprezentative.

Deci, să sperăm în continuare? Da! Deoarece calitățile fizice, tehnice și tactice ale generației de mîine a handbalului nostru masculin merită acest lucru.

Călin ANTONESCU

NOUȚĂȚI la Loto — Pronosport

● Începînd cu concursul Pronosport nr. 1 din 7 ianuarie 1968 se aplică triera centralizată. Această măsură duce la operativitate în cunoașterea rezultatelor și plata premiilor (lunea rezultatele oplatogării, jola începe plata premiilor).

● Categoriile de premii la Pronosport vor fi următoarele: Categorie I: pentru variantele cu cel mai mare număr de rezultate;

● Categorie a II-a: pentru variantele cu numărul de rezultate exacte inferior celui de categorie I;

● Categorie a III-a: pentru variantele cu numărul de rezultate exacte inferior celui de categorie a II-a.

● Numărul minim de rezultate exacte cu care se poate obține un premiu este de 8.

● Începînd cu concursul Pronosport din 3 ianuarie 1968, tragerea Loto din 5 ianuarie 1968 și concursul Pronosport din 7 ianuarie 1968 reporturile se desființează.

Sumele nedistribuite la una sau mai multe categorii, fie ca urmare a nelipsirii și de variante cîștigătoare (la Loto și Pronosport), fie ca urmare a depășirii plafonului maxim al premiilor (la toate cele 3 sisteme de joc săptămînale), vor fi atribuite în întregime uneia din variantele de categorie a II-a, drept premiu... excepțional prin tragere la sorți, în afara premiului obișnuit la categoria I.

Tragerea la sorți se va efectua pe baza unui tabel în care vor fi trecute toate variantele cîștigătoare de categorie a II-a (variantele întregi vor primi la Loto cîte 4 numere de ordine, iar la Pronosport și Pronosport cîte 2 numere de ordine; variantele sferte la Loto și variantele 50% la Pronosport și Pronosport vor primi cîte un număr de ordine). Variantele care va țes la tragere la sorți, indiferent dacă este întregă sau fracționată, va primi în întregime suma alocată drept premiu excepțional.

actorul francez
ROBERT HIRSCH
apare în comedia

Martin SOLDAT

REGIA MICHEL DEVILL

O nouă anchetă
internationala
la sfârșit de an

Jim Ryun, din nou
cel mai bun sportiv
din lume în 1967

LONDRA 19 (Agerpres). — În urma unei anchete întreprinse de revista „World Sports Magazine”, titlu de cel mai bun sportiv din lume pe anul 1967 a revenit atletului american Jim Ryun, recordman mondial în proba de 1500 m plat, care a totalizat 51 de voturi. În continuare, clasamentul se prezintă astfel: 2. Mark Spitz (S.U.A.) — natație; 3. Arnold Palmer (S.U.A.) — golf; 4. Kurt Bendlin (R.F. a Germaniei) — decathlon; 5. Mike Hallwood (Anglia) — motociclism; 6. Leonid Jabotinski (U.R.S.S.) — haltere; 7. Denis Hulme (Noua Zeelandă) — automobilism; 8. Cassius Clay (S.U.A.) — box; 9. Denis Lindsay (Republica Sudafricană) — cricket; 10. John Newcombe (Australia) — tenis.

Clasamentul feminin: 1. Billie Jean King (S.U.A.) — tenis; 2. Debbie Meyer (S.U.A.) — natație; 3. Claudia Kolb (S.U.A.) — natație; 4. Katie Ball (S.U.A.) — natație; 5. Nancy Green (Canada) — schi; 6. Vera Ceaslavskaja (Cehoslovacia) — gimnastică; 7. Ada Kok (Olanda) — natație; 8. Jeanette Stewart-Wood (Anglia) — schi pe apă; 9. Judy Pollock (Australia) — atletism; 10. Irena Kirzenstein (Polonia) — atletism.

Contestația echipei Atletico Madrid a fost respinsă

Meciul Göztepe Izmir —
Atletico omologat cu 3-0
în favoarea echipei turce

ZÜRICH 19 (Agerpres). — Comitetul executiv al competiției de fotbal „Cupa orașelor țiguri”, reunit la Zürich în prezența președintelui F.I.F.A., sir Stanley Rous, nu a aprobat contestația introdusă de echipa Atletico Madrid în legătură cu incidentele petrecute la meciul cu formația turcă Göztepe Izmir. În urma anchetei întreprinse, forul european a constatat că jucătorii echipei din Madrid au fost nedisciplinați, omologând înținirea cu scorul de 3-0 în favoarea echipei turce.

De asemenea, Comitetul executiv al acestei competiții a fixat ca cel mai târziu până la 6 martie să fie stabilite datele de desfășurare a jocurilor dintre F.C. Zürich — Sporting Lisabona și Göztepe Izmir — Vojvodina Novi Sad.

Sfaturile de finală ale „Cupei orașelor țiguri” urmează să fie jucate înainte de 3 aprilie și semifinalele înainte de 8 mai. Finala tur-retur se va disputa la sfârșitul lunii mai și, respectiv, începutul lunii iunie.

Copiii din Angoulême iubesc fotbalul. Iată doi dintre cei mai tineri elevi ai unei școli elementare însoții de tatăl lor în vestiar

ÎN ÎNVĂȚĂMÎNTUL SECUNDAR — O SOLIDĂ EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORTIVĂ

Predarea educației fizice în școlile din Franța variază în funcție de vîrsta elevului. În învățămîntul primar, de la 6 la 11 ani, copiii trebuie, teoretic, să beneficieze zilnic de o jumătate de oră de educație fizică, pe lângă recreații și jocurile organizate. Această predare trebuie să fie asigurată de învățători, care primesc, în acest scop, cunoștințele necesare în cadrul școlilor normale de învățători. În practică, însă, numeroși învățători n-au trecut prin aceste școli sau sînt prea vîrstnici și educația fizică în învățămîntul primar este deseori neglijată, mai ales în orașele în care instalațiile stadioanelor și ale bazinelor sînt uneori deficiente. Cu toate acestea, învățătorii de la școlile fac deseori eforturi pentru a-și educa din punct de vedere sportiv elevii, cu ajutorul municipalităților, și sînt de semnalat frumoase reușite locale.

În învățămîntul secundar, de la 12 la 18 ani, elevii primesc o solidă educație fizică și sportivă: 2 lecții de educație fizică și 3 ore de sport pe săptămînă. Acestea sînt asigurate de profesori de educație fizică formați în patru ani de studii absolvii după bacalaureat, în școlile normale superioare de educație fizică, și de maeștri de educație fizică formați la capătul a doi ani de studii în centrele regionale de educație fizică. În general, orarul amintit este respectat, cu toate că, uneori, se simte o oarecare insuficiență de cadre didactice și de instalații sportive, situația ameliorîndu-se, de altfel, de la an la an.

În cadrul bacalaureatului, ca la majoritatea examenelor mari, se acordă o notă pentru educația fizică și sportivă: sînt prevăzute probe de control cuprinzînd alergări, sărituri în înălțime, cățărare, o aruncare și înot. Esențialul în această chestiune e acela că toți candidații la bacalaureat — evident, în afară de cei cu scutiri medicale — trebuie să vădească un anumit grad de pregătire fizică și sportivă. Este, de altfel, ultimul contact obligatoriu cu acest gen de activități.

În învățămîntul superior nu există obligativitatea de a practica sportul. Dată fiind dificultatea examenelor, doar 10 la sută dintre studenții facultăților practice efective sportul. Dimpotrivă, în școlile superioare care formează profesori sau ingineri sportul ocupă un loc important. În afară de aceasta, în anumite centre universitare — Lille, Rennes, Lyon, Poitiers — experimente privind obligativitatea sportului în facultăți au fost încununuate de succes.

În întreaga Franță facultățile își dezvoltă dotarea materială sportivă, dar se pune, în primul rînd, problema ușurării programului, ceea ce ar permite studenților să găsească timpul necesar practicării exercițiilor fizice. În Franța, dacă sportul școlar, din lipsă, nu ocupă încă locul care i s-ar cuveni, în pofida unor individualități de valoare. Sportul școlar și universitar este condus de Asociația sportului școlar și universitar (al cărei director este dl. Emile Labaureau), care organizează competițiile la toate ramurile sportive și conduce echipele franceze în întîlnirile internaționale. A.S.S.U. — cum se numără prescurtat asociația — de numără aproximativ 350 000 de

CE LOC OCUPĂ EDUCAȚIA
FIZICĂ ÎN ȘCOLILE
DIN ȚARA DV.?

Ancheta
noastră
FRANȚA

membri, din toate categoriile de vîrstă: minimi (14-15 ani), ca-deți (16-17 ani), juniori (18-19 ani) și seniori (peste 20 de ani). Este de semnalat, pentru cei ce nu o cunosc, o interesantă inițiativă a Ministerului tineretului și sporturilor și a anumitor municipalități în favoarea școlii. În februarie 1963, 32 de elevi din Vanves, orașel din apropierea Parisului, au plecat în „clasele de zăpadă” în Alpi: ore de clasă dimineața cu învățătorul lor, care-i însoțise, schi după amiaza cu monitri de speciali-

tate, aceasta timp de o lună în cursul iernii trecute aproape 50 000 de copii din orașe au petrecut o lună pe munte după alocii principii, iar în iarna viitoare numărul lor va mai crește. Învățători, părinți și elevi, deopotrivă, sînt foarte satisfăcuți de această inițiativă. „Clasele de zăpadă” deplasîndu-se în grup cu învățătorii lor, elevii nu numai că nu rămîn în urmă cu învățătorii, dar depun o muncă cu mai mult folos și se și inițiază în tainele schiului. Participarea familiilor elevilor la unele cheltuieli inerente este minimă și nu depășește niciodată cantumul alocației familiale acordate de stat pentru copil, căruia i se dau bocanci și schiuri.

S-au mai încercat, în aceeași ordine de idei, „clase de mare”, cu băi de mare și iahting (vele). Mulți pedagogi cer clase „pe jumătate”: muncă școlară dimineața, sport după amiaza și experiențe foarte interesante au mai fost încercate, dar generalizarea ne apare încă destul de îndepărtată.

Oricum, încercările se impun...

Jacques GALLIOT
redactor la „L'Equipe”

PREOCUPĂRI OLIMPICE PE CONTINENTUL VERDE

O perioadă relativ scurtă ne desparte de cea de a XIX-a ediție a Jocurilor Olimpice de vară. Pregătirile în vederea marilor evenimente sportive se desfășoară din ce în ce mai intens în diferite țări și continente. Nici continentul australian nu face excepție de la această regulă. Cu atît mai mult cu cît există părerea că dacă Olimpiada ar fi avut loc în acest an, Australia s-ar fi găsit în fața unui fapt foarte neplăcut: ea nu ar fi putut trimite la Jocuri nici un reprezentant la „aurul olimpic”.

Indiscutabil, Australia dispune de sportivi de înaltă clasă internațională, dar nici unul din ei nu reprezintă un favorit absolut, cum era în perioada anilor '50. Dacă vom face o scurtă incursiune în trecut, vom constata că la Melbourne Australia a cucerit 13 medalii de aur, la Roma — 8, iar la Tokio — 6. Există diferite cauze ale acestei situații, dar nu se poate spune că sportul din Australia este în declin. Mai curînd celelalte țări au ajuns din urmă cel de al cincilea continent la acele ramuri sportive unde în trecut supremația australianilor era neîndoielnică. Dacă pînă de curînd Australia reprezenta a doua forță pe glob la natație, astăzi ea este nevoită să facă loc inotătorilor sovietici și germani. În afară de aceasta, sportul australian a suferit pierderi substanțiale. Campionii olimpici de la Tokio, D. Fraser, B. Cuthbert și K. Berry au părăsit activitatea sportivă. Robert Windle, campion olimpic în proba de 1500 m craul, se află în prezent într-una din universitățile americane și este puțin probabil că va putea

participa la Olimpiada de la Mexico.

Dar, pînă la Mexico a mai rămas mai puțin de un an și în Australia apar noi stele de mărime olimpică. În prezent, pe continent există un grup de inotători cu mari perspective. Ei nu au decît 13-14 ani, dar sînt gata să preia ștafeta din mîinile predecesorilor. Cu toate acestea, lor le va fi greu să lupte cu americanii. Numărul insuficient de concurenți și izolarea geografică constituie punctul vulnerabil al continentului verde. Cu excepția Jocurilor Olimpice, a Jocurilor Commonwealthului, a cîtorva campionate mondiale, sportivii australianii nu au posibilitatea să participe la concursurile internaționale și rămîn practic izolați de restul lumii.

Faptul că Australia este una din foarte puținele țări care nu au luat parte la nici una din săptămînalele preolimpice de la Ciudad de Mexico, vorbește de la sine. Lipsa mijloacelor bănești subminează întregul sport amator din Australia. Guvernul nu acordă nici un fel de ajutor organizațiilor sportive.

Pentru prima dată în istoria atletismului din Australia, s-a făcut propunerea pentru atragerea în acest sport a aborigenilor. Se subliniază că aceștia au calități deosebite pentru sărituri și alergări. Este adevărat că ei nu au un sistem muscular atît de dezvoltat, ca negrii americani, în schimb posedă o deosebită deosebită, sînt înalți și au o structură solidă a corpului.

La campionatele naționale de la Darwin, la care au participat cunoscuți sportivi australianii, atleți-aborigeni au ocupat o serie de locuri de frunte: la săritura în lungime, în probele de 100 și 200 m, la săritura în înălțime, aruncarea greutății și a suliței.

Indiferent de dificultățile întâmpinate, Australia a reușit totdeauna să trimită la Jocurile Olimpice echipe bine pregătite. Mijloacele sînt colectate din donațiile marilor firme comerciale. Pînă în prezent Comitetul olimpic australian a reușit să strîngă numai 118 din suma necesară pentru trimiterea la Mexico a 180 sportivi, cum s-a preconizat inițial. Să vedem cum vor evolua lucrurile de acum înainte.

PELE

EUSEBIO

Duelul dintre cele două „neste-mate” ale fotbalului mondial, Pele și Eusebio, continuă — indirect — pe stadioanele din Brazilia și Portugalia. După ultimul campionat mondial, în cursul căruia Pele din Mozambic a strălucit de la meci la meci, iar „perla neagră” a părăsit prematur arena, Pele, cu un efort demn de toată lauda, depune eforturi serioase pentru a reveni la forma care i-a adus faima mondială.

Au existat și există numeroase păreri, dar nu s-a dat încă un răspuns definitiv întrebării: cine e mai bun dintre ei? În legătură cu această delicată chestiune, ni s-a părut interesantă opinia consacratului publicist brazilian MARIO DEL ARATANA, pe care o redăm în rîndurile ce urmează: „Cine dintre ei e mai bun? Pentru prima dată problema s-a pus categoric la campionatul mondial de fotbal din Anglia. Și primul răspuns a venit după meciul portughezilor cu brazilienii. Portughezii au cîștigat cu 3-1. Pelé a părăsit terenul schiopătînd, cedînd totodată și „tronul”. Eusebio, care înainte era denumit „Pelé al Europei”, strălucea ca un diamant. El a marcat două goluri formidabile — măturie convingătoare a măiestriei sale. Mulți s-au grăbit să tragă atunci concluzia că steaua lui Pelé a început să apună. Dar, în toamna aceluiași an Santos a surclasat pe Benfica cu 5-1. 4 din cele 5 goluri ale brazilienilor au fost marcate de Pelé. Eusebio n-a înscris nici un gol. S-au găsit alții care au declarat atunci: brazilianul s-a revanșat față de portughez și s-a reabilitat, el e mai bun.

Cert este că răspunsul cu adevărat just la întrebarea pusă la începutul acestor rînduri n-a fost dat încă pînă acum. Să încercăm să creionăm, într-un mod succint, fiecește, calitățile lor, posibilitățile fizice, precum și unele asemănări și deosebiri care există între ei.

Să începem cu Eusebio. Observatorii și experții sud-americani îl consideră un minunat jucător într-o foarte bună echipă. De ce Eusebio ar fi mai presus decît Pelé? Pelé aduce mai multe surprize în joc, stîrnind entuziasmul spectatorilor, însă Eusebio are o calitate magică, ce-i lipsește lui Pelé: cînd vrea să suteze, terenul nu are limite pentru el. Astfel, el poate sîta la fel de bine de la distante mici, de la mijlocul terenului, de pe linia de margine și aproape de fiecare dată lovitură lui este ireproșabilă. Eusebio știe să marcheze goluri mai bine decît Pelé. Șuturile lui sînt comparate cu o bombă a cărei explozie se poate produce în fiecare clipă cu o forță formidabilă, ce nu depinde de distanța de la care a fost aruncată. Eusebio și-a însușit arta de a șuta prin surprindere din mișcare, din orice unghi, din orice situație de joc. E în zadar să te uiți la picioarele lui și să prinzi momentul cînd va șuta. Numai zborul minții arată că șutul a pornit.

Și acum, despre Pelé. Brazilianul este foarte șiret, fiind dotat în același timp cu o intuiție fenomenală. El are un dar înnăscut de a prevedea. Parcă citește gîndurile adversarului de la distanță, ghicindu-i intențiile. Pelé este în stare să ia o hotărîre în fracțiuni de secundă și să reacționeze la contramanevrele adversarului în modul cel mai surprinzător. Nu se poate ghici drumul deplasării lui Pelé în teren, deoarece nu-l cunoaște nici el. Intuiția îi indică direcția și astfel apărătorii sînt adesea păcăliți. În prezent, mai des decît în trecut, Pelé poate să nu fie figura centrală într-un meci.

Poate că strălucirea „perlei negre” a mai scăzut puțin deoarece de fiecare dată el întîmpină o permanentă opoziție, deseori dură, din partea adversarilor, fiind o ade-vărată „țintă vic” pentru apărători. Însă această lipsă este relativă. Noi știm și vedem că atunci cînd Pelé vrea să joace, inegalabilă lui măiestrie strălucește din nou

ASEMANĂRI ȘI DEOSEBIRI

Prin ce se aseamănă și ce-i deosebește pe acești doi mari jucători? Viteza lor în joc este aproape egală. Însă stilul alergării, maniera deplasării sînt diferite. Laș compas cu pantera și cerbul. Cerebul alerșază uneori la fel ca și pantera, însă atunci cînd e vorba de sărituri mai mari, se mișcă mai repede. În afară de aceasta, știe să se deplaseze pînă zig-zaguri. În comparație cu Eusebio, Pelé este cerb, însă pantera e mai puternică decît cerbul. Inseamnă că Eusebio e mai puternic? Și unul și altul alerșază suta de metri în 11 secunde. Deci, pan-

tr-un șir nesfîrșit; pe cînd Eusebio se limitează de obicei la 2-3 driblinguri. Eusebio este un jucător cu o mare rază de acțiune, cîi mai bun atacant al campionatului mondial, însă nu se poate vorbi despre jocul lui Pelé la acest campionat, unde el a fost stînjinit în acțiune. Eusebio poate marca goluri din diferite poziții, însă nu poate sări la mingile înalte, la un metru și jumătate deasupra pămîntului, ca Pelé. Dacă ghețele din picioarele lui Eusebio sînt fermecate, la Pelé ele au calități magnetice. Dacă creierul lui Eusebio este în stare să reacționeze fulgerător la situațiile de joc, Pelé are un creier electronic. El găsește într-o clipă rezolvarea unei situații dificile de joc. Portughezul poate fi neutralizat, dovadă cele două meciuri din Anglia cu gazdele campionatului și cu U.R.S.S. Pelé poate fi doar scos din joc.

Avem oare dreptul să-l iubim mai mult pe Pelé decît pe Eusebio? Părerea mea e că trebuie să-i iubim în egală măsură pe

dribling după altul, continuîndu-le amîndoi acești extraordinari fotbaliști, care pun atîta pasiune în joc. Eusebio rămîne Eusebio, iar Pelé rămîne Pelé.

Este interesant să-i compari, însă e foarte greu să spui care din ei e mai bun.”

Care „diamant” strălucește mai puternic? PELE sau EUSEBIO

HARD SCHENK este noul campion de patinaj viteză al Olandei. În cadrul campionatelor naționale desfășurate la Amsterdam, Schenk s-a comportat remarcabil, reușind să cîștige probele de 500, 5 000 și 1 500 m. El l-a înșins pe campionul de anul trecut, Ceesk Verkerk, clasat pe locul doi. În proba de 1 500 m, Schenk a realizat timpul de 2:14,7.

ECHIPA de rugby XIII a Australiei și-a început turneul în Franța, jucînd la Marsilia cu reprezentativă țării. Rugbyștii francezi nu au putut obține victoria, jocul încheindu-se cu un rezultat de egalitate: 7-7.

CAMPIONUL OLIMPIC de box la cat. grea, Joe Frazier (S.U.A.), a obținut un nou succes la profesionism. El l-a înșins în meciul desfășurat la Boston, prin k.o. în rîndul trei, pe Marion Conner (S.U.A.). Frazier a avut cu 14 kg mai mult decît adversarul său. La 12 februarie, la Madison Square Garden, din New York, Frazier îl va înșina pe fostul campion mondial, Floyd Paterson.

SĂRITORUL cu schiurile de la trambulină Josef Tonheuser (R.D. Germană) a cîștigat concursul internațional de la Saint Moritz, realizînd un punctaj de 213,9 puncte (săriturile sale au măsurat 80 și respectiv 81 m). Pe locurile următoare s-au clasat Dieter Neuen-dorf (R.D. Germană) — 208,2 puncte și Ernest Kroell (Austria) — 206,7 puncte.

DE CITEVA zile se află într-un turneu în Australia cunoscutul atlet american de culoare Tommie Smith. În cadrul unui concurs desfășurat la Brisbane, Smith a cîștigat proba de 100 yanzi, cu timpul de 9,4 (la 3 zecimi de secundă de recordul mondial). Smith a dominat categoric și proba de 220 yanzi, fiind înregistrat cu timpul de 20,6. Australianul Ron Clarke a realizat în proba de 2 mile timpul de 8:32,4.

INTR-UN meci retur contînd pentru „Cupa campionilor europeni” la volei (masculin), la Geneva echipa vest-germană USC Muenster a dispus cu scorul de 3-1 de echipa Star Geneva. Pentru turul următor s-a calificat echipa Muenster.

ATÎT DIN U.R.S.S. cit și din

Fotbal desfășurat la Viena. Rapid din localitate a înșins cu scorul de 3-1 (2-1) echipa vest-germană Borussia Neukirchen.

S.U.A. primim la redacție vești despre intensele pregătiri pe care le fac hocheiștii sovietici și americani pentru J.O. de iarnă. Dar, înainte de Grenoble, se pare că cele două echipe se vor înșina în ianuarie, cu prilejul turneului selecționat U.R.S.S. pe continentul american. Și cu siguranță că fazele de joc nu vor fi cu nimic mai puțin spectaculoase decît cea pe care o vedeți în fotografia noastră, surprinsă la C.M. de la Viena, din 1967, cînd hocheiștii sovietici au cîștigat cu 7-2.

În bazinele de înot

CU PRILEJUL unei reuniuni de natație desfășurate în piscina olimpică de la Pointe Claire, în apropiere de Montreal, Elaine Tanner a făcut o tentativă pentru corectarea recordului mondial în proba de 100 m spate. Tentativa nu a fost încununată de succes. Tanner a realizat timpul de 1:07,6 (recordul mondial este de 1:07,1). Tot ea a cîștigat și alte două probe: 100 m flutur în 1:08,3 și 100 m liber în 1:02,9.

ÎN CADRUL unui concurs de natație desfășurat în piscina de

la Gottwaldow, înotătoarea olandeză Nel Boss a cîștigat proba de 100 m flutur în 1:07,7. Henninger (R. D. Germană) a terminat învingător în cursa de 200 m bras masculin cu timpul de 2:31,7. La 1500 m, primul s-a clasat Fassnacht (R. F. a Germaniei), cronometrat în 17:16,8.

MEDALIAȚUL olimpic, înătorul american Don Scholander, a sosit în Republica Sudafricană. El va participa la cîteva concursuri care vor avea loc la Durban, Johannesburg, Bloemfontien și alte orașe.